Svenska Canada Tidningen

Utgifven hvarje onsdag af CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD. 525 Logan Avenue, Winnipeg, Man. Telefon Garry 3174.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år (i förskott)	$1.00
Halft år do	.60
Tre månader	.35
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år till Sverige	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

NILS P. SON BROWN, Redaktör.

Redaktionen är alltid tacksam för nyheter och meddelanden från svenskar, på platser där svenskar bygga och bo. Ingående af nyheter och berättelser skrif endast på en sida af hvarje ark.

ANNONSPRIS PÅ BEGARAN.

Dödsannonser: 75c. per gång. Förlofningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum, enkel spalt. Betalning för annonser bör alltid insändas i förskott.

Onsdagen den 16 Juli, 1913.

Af utställningen i Winnipeg framgick sannerligen icke, att vi f. n. ha hårda tider i Canada.

Enligt vår uppfattning bör en god regering vara så litet som möjligt lik den nuvarande i Manitoba.

Mången kvinna, som på annat sätt är utrustad med god syn, kan icke genomskåda sin egen man.

Alkohol till utvärtes bruk lär vara utmärkt mot myggbett. Allt för många använda det emellertid som invärtes medicin.

10,000 greker dödades förliden veckа, men ändock kan man få sina skor blankade lika fort som förr, åtminstone i Winnipeg.

Obligatorisk skolgång blir verklighet då folket genomdrifver obligatorisk afsägelse af män, som sätta sig emot framåtskridande i detta land.

En 81 år gammal kvinna är på väg till Victoria för att där ingå äktenskap. Det finns hopp för de äldsta ungkarlar och ungmör, ja, för änklingar och änkor.

"Conservation commission" synes arbeta med sådan framgång, att vi borde be den att taga hand om kassan i Ottawa. Det finnes ännu litet kvar att bevara.

Stadsborna voro tämligen nedslagna, då det myckna regnandet några dagar förstörde deras nöje vid utställningen i Winnipeg. Men farmarna voro nog icke så värst ledsna.

Man anklagar Woodrow Wilson för att hafva kommit en bank på fall genom sina lagförslag. Men han bygger upp hem, och om en institution tillfällighetsvis skulle falla, inte kommer Förenta Staterna att lida därpå.

En framstående man har sagt, att kriget är orsaken till den nu rådande penningebristen. Hvad slags krig var det, som afhände det canadensiska folket dess $16,000,000 under parlamentets senaste session?

Genom handelserna på Balkan påminnes man åter om det heliga kriget, som fördes mot turkarna af de ädla, storslagna, självförsakande kristna nationerna Bulgarien, Serbien och Grekland.

Undras huru mycket "Winnipeg Telegram" är dum nog att betala vännen J. L. A. för hans "Scandinavian News". Någon furstlig lön äro de sannerligen icke värda.

En amerikansk järnvägskommission har rapporterat, att New Haven nyligen betalade $13,500,000 "for nothing". Vi öfvertrumfa New Haven. Mr. Borden har nyligen betalat $30,000,000 af det canadensiska folkets pängar "for nothing".

Den store danske man i Winnipeg, som vid flere tillfällen velat uppställa sig själf som skandinavernas ledare i staden, torde göra bäst i att först lära sig en smula historia, innan han nästa gång åtager sig en självtagen ledareställning. Nu synes han vara totalt renonce på all historisk kunskap.

En sak är klar och tydlig med afseende på den politiska situationen i Manitoba. Krafvet på obligatorisk skolgång har blifvit så stort, att regeringen icke kan fortsätta med att hålla denna reform utan att förlora många af sina stöttepinnar. Det skall bli intressant att se, om Sir Rormond fortfarande kommar att motarbeta reformen inför sådana utsikter. Det skulle icke förvåna oss, om premiärministern i legislaturens nästa session blir den, som mest arbetar för obligatorisk skolgång.

Strix-redaktören Albert Engström har nyligen i en intervju uttalat sig på följande drastiska sätt om den nuvarande svenska regeringen: "Ett af felen och ett af de viktigaste felen med den nuvarande regeringen är att den så totalt saknar humor. Då var det bättre med den förra, inte bara på grund af dess underbara sammansättning, utan äfven på grund af den utpräglade personligheten hos vissa medlemmar. Jag är inte konservativ och Lindman t. ex. är ju en arg liten satan, men det är humor i kroppen på honom i alla fall, och han är en man, som bättre än någon af de nuvarande regeringen vet hvad han vill. Den nuvarande regeringen är så liberal att den blifvit ortodox och det är inte liberal ortodoxi vi svenskar vill ha utan verkligt frisinne. Hvar ha vi nästa frisinne? Ta fram det!"

MALPLACERAD ANTI-AMERIKANISM.

De händelser, som inträffat i samband med allt för entusiastiska försök att offentligt hissa och utsätta Förenta Staternas flagga d. 4 juli kan man förstå. Men det är svårt att förstå den förbittrade motvilja mot denna flagga, som alltid kommer till synes vid denna tid. Om "Stars and Strripes" vore emblemet för en fientlig nation, kunde man lätt förklara en dylik företeelse. Men som emblem för ett systerfolk, som talar samma språk, med hvilket vi hafva större handel än med hela den öfriga världen tillsammans och med hvilket vi lefvat i fredlig förbindelse under århundrade, borde de behandlas med respkt och endast vår egen flagga borde i våra hjärtan hafva ett större och kärare rum. Dessa utbrott komma från en liten del af vårt folk som fortfarande kältar om gamla, glömda strider för länge sedan. De inbilla sig själfva, att de visa sig som mycket goda canadensare eller ultra-lojala britter genom att anamma och sprida en ande af anti-amerikanism. Men i själfva verket äro de endast en ointressant kvarlefva från en förfluten fas i nationernas utveckling. I sann trohet till Canada ingå inga fientliga känslor eller nedsättande åthäfvor mot någon annan nation under solen, minst af allt mot den stora nationen i söder, med hvilken vi äro förbundna genom kommersiella, språkliga och religiösa band, för att icke säga blodsband.

FÖDELSEPROCENTENS HÖJANDE.

I Frankrike har Emile Borel framkommit med ett förslag, som går ut på att höja födelseprocenten genom att gifva årliga understöd till mödrarna. Dessa understöd skola ordnas på det kloka sätt, att det beviljade beloppet betydligt ökas genom tillökningen af antal barn i en familj. Formeln är: "Drag kvadratroten ur antalet barn under tolf år och multiplicera med 30, och resultatet blir det antal franes, som regeringen betalar er hvarje år".

Sådant är Borels förslag, för hvars genomförande man enligt beräkningar måste anskaffa $200,000,000 om året. Det har föreslagits att anskaffa pängarna genom regeringslån, att betalas inom tjugo år till sextio år under de barns arbetslif, hvilka uppfostrats under premieringssystemet, och skatten uttages från ungkarlar och små familjer.

Denna plan anbefalles såsom varande bättre än födelsepremieringen, därför att den belönar uppfostran af barn. Några ha emellertid betviflat, huruvid Borels system, då det förverkligas, skulle kunna inverka mycket på födelseprocenten. Huru liten effekt genomförandet af detta system än må hafva, skall det dock otvifvelaktigt blifva ett steg i den rätta riktningen.

Denna sak är icke af direkt intresse här i landet. Här är födelseprocenten hög, ehuru det är en skam för Winnipeg, som ännu är en ny stad i detta nya land, att det har öfverbefolkade distrikt med hög dödlighetsprocent af barn, på hvilket förhållande Town Planing Commission nyligen fäst allmänhetens uppmärksamhet. Steg ha emellertid tagits att bota de förhållanden, som kunna anses ansvariga för den höga dödsprocenten af barn och allt tyder på att dessa blifva så kraftiga, att en stor förbättring kan väntas.

Det problem, som i sammanhang med befolkningens naturliga ökning i denna del af världen lägges framför oss och tarfvar lösning, är det faktum, att så många barn i provinsen Manitoba växa upp utan någon skolundervisning. Detta är en grym orättvisa mot dessa barn, en stor fara för det allmänna basta och en black om foten för kommande år.

SELMA LAGERLÖF INFÖR ENGELSK KRITIK.

Nyligen innehöll "Times" i sin litterära bilaga en lång artikel öfver Selma Lagerlöfs författareskap, närmast med anledning af en öfversättning till engelskan af Tösen från Stormyrtorpet.

Selma Lagerlöf hör, säges det, till dem som tro, att lifvets tärning af en gudomlig försyns hand försetts med bly på så sätt att den sida, som är förutbestämd att falla upp också ovillkorligen gör det. Hennes verk skall således gifvetvis mera tilltala dem som hysa ett svagt hopp att hon har rätt än dem som i lifvet se endast en mer eller mindre tilltalande följd af slumpens tillfälligheter. Selma Lagerlöf delar denna religiösa tro med George Eliot, och likheten dem emellan är ofta påfallande och beror ytterst på det primitiva lifvet i deras fodelsebygd, som de båda minutiöst beskrifvit. Den svenska författarinnan moraliserar ej så ofta som George Eliot. Men hon når ej heller ned till den klippgrund på hvilken den mänskliga naturen hvilar. Allt som oftast skrifver hon en mening, som mycket väl kunde ha flutit ur hennes engelska systers penna, fastän denna nog skulle ha gifvit den en mera vårdad form. Artikelförfattaren drar därefter upp en paralell mellan Gösta Berling och Janet's repentance — utan att därför vilja beskylla Selma Lagerlöf för något slags plagiat! Hon är kanske icke, heter det vidare en boren romanskrifverska, men hon är en boren historieförtäljerska. Om Gösta Berling säger hon själf, att det varit hennes mening, att hvarje kapitel skall vara en historia för sig. Denna lösa komposition passar utmärkt för den guldgrufva i hvilken hon arbetar. Det hade varit tusenfaldt att beklaga, i fall hon eftersträfvat att vara konstnärlig, ja, t. o. m. om hon lärt sig att sofra och sikta sitt material. Därefter följer ett förtjust framhållande af en mängd detaljer i Gösta Berlings saga.

Den skall troligtvis i vårt land, säger Times' kritiker, bli den mest populära af hennes romaner, delvis därför att den är bäst öfversatt; ehuru ej af engelsk hand; namnet F. Lillie Tudeer anger svensk härkomst (!) Närmast efter Gösta Berling sättes En herrgårdssägen, som man gärna jämför med Kiplings "Brushwood Boy". Den är till och med i vissa delar öfverlägsen Gösta Berling.

Hvad slutligen Tösen från Stormyrtorpet beträffar, så kanske den i original äger charm, men öfversättningen — namnet Velma Swanston Howard kan ju låta oss gissa nationaliteten — är så underhaltig, att den blir onjutbar. De exempel författaren anför äro verkligen talande nog. Eller hvad sägs om "She had gone up to Stockholm around Christmas time" Along in the forenoon they travelled home" och "the swamp back of the house"!

FÖRSVARSVILJA.

Under denna rubrik skrifver "Aftonbladet" i Stockholm: Det kan icke råda något tvifvel om, att det långt öfvervägande flertalet af Sveriges folk är villigt att, om så olyckligtvis skulle erfordras, af alla krafter värja sitt land mot främmande inkräktare. Det vore ju också en grof förolämpning mot nationen att förutsätta någonting annat. Men denna så att säga rent instiktiva försvarsvilja har i åtskilliga kretsar och lager af befolkningen icke vuxit ut till klar insikt om angelägenheten och nödvändigheten af att bereda sig i tid för alla eventualiteter, att på förhand ordna landets försvarsväsen på ett effektivt och målmedvetet sätt. Och af denna bristande insikt begagnar sig den bedröfliga och försvarsfientliga agitationen med fullkomlig samvetslöshet. Gent emot den försvarsfientliga agitationen måste omphörligt föras ett energiskt upplysningsarbete om att Sverige är värdt att försvara, att det kan försvaras och att det är för det är villkoren plikt att öfverlämna fosterlandet fritt och självständigt till våra efterkommande. Detta kräfver offer, det skall icke förnekas, men ändamålet är så högt och stort, att det är offer värdt. Hvad nationen af sina styresmän har rätt att fordra, det är, att landets försvar ordnas på ett planmässigt och effektivt sätt med minsta möjliga offer och kostnader. Men man skall icke invagga sig i bedrägliga föreställningar om att dessa offer och kostnader under nuvarande bistra tidsförhållanden kunna undgå att bli tunga och kännbara. Att ständigt hålla i minnet är dock därvid, att bördorna blefve än tyngre, om fosterlandets självständighet och frihet gingo förlorade. Just nu har ett betydelsefullt inlägg i detta upplysningsarbete rörande försvarets nödvändighet gjorts, i det att redaktionen för "Svensk Tidskrift" utgifvit en bok med titeln: "Försvarsfrågan, en handledning." Den vill lämna ett systematiskt sammanställt material till bemötande af den försvarsfientliga agitationens tvärsäkra, men icke därför riktiga påståenden. Innehållet är uppdeladt på fem hufvudafdelningar med följande öfverskrifter: Sverige är värdt att försvara; Sverige kan försvaras; Sverige behöfver försvaras med vapenmakt; försvarsorganisationens grundvalar; försvaret ruinerar icke Sverige. I första afdelningen erinras om det djupgående ekonomiska och sociala reformarbete, som ägt rum i Sverige sedan 1905, allt i syfte att göra vårt land till ett godt och kärt hem för svenska medborgare. Därjämte lämnas här en del väckande och manande erinringar om eröfrade folks behandling: danskarna i Nord Schleswig, finnarna, germanerna i Östersjöprovinserna och polackerna. Satsen "Sverige kan försvaras" belyses först med historiska erfarenheter. Många sådana vittna om, att underlägsenhet i antal icke är afgörande. Naturligtvis skulle vi emellertid icke i längden kunna reda oss ensamma mot en stormakt. Men en sådan eventualitet är för oss högst osannolik. Hvad särskildt Ryssland beträffar, öfverdrifvas dess militära maktresurser gentemot oss i vissa afseenden af anti-militaristerna. De resonnera, som om Ryssland kunde skicka mot oss alla sina trupper, men sanningen är ju, att det alltid måste vid sina öfriga gränser hålla betydande truppmassor. De glömma också, att de geografiska förhållandena i öfre Norrland göra det omöjligt att där operera med trupper, som uppgå till flera hundra tusen man. Sjöledes går det inte heller fort att föra in några väldiga truppmassor i vårt land. För oss gäller det alltså att vara beredda att hastigt slå till, innan öfverlägsna krafter hinna föras hit öfver. Att "Sverige behöfver försvaras med vapenmakt" uppvisas utförligt och på ett öfvertygande sätt. Erfarenheten vittnar tillräckligt tydligt om bräckligheten i den fredsgaranti, som lämnas af neutralitet, skiljedom och rustningsbegränsning. "kulturförsvaret" som fredsgaranti är den tommaste bland fraser, och hoppet, att den moderna arbetarrörelsen skall afskaffa väpnade konflikter, kommer utan tvifvel att visa sig bedrägligt. I afdelningen "Försvarsorganisationens grundvalar" framställas en del önskemål och synpunkter rörande såväl landtförsvarets som sjöförsvarets ordnande. Den nuvarande utbildningstiden för infanteriet förklaras otillräcklig. Hvad flottan angår, stå materialfrågorna i första rummet. Af icke minsta intresset är bokens sista afdelning: Försvaret ruinerar icke Sverige. Där anställas först en jämförelse mellan vårt lands försvarskostnader och vissa andra länders. Vissa uppgifter därom korrigeras, men det förnekas icke, att siffrorna för våra försvarskostnader äro relativt höga. En undersökning visar emellertid, att under senaste trettio åren försvarsutgifterna utgöra "en i hufvudsak oafbrutet aftagande procent af den bevillningstaxerande inkomsten i det att de stiga betydligt långsammare än denna."

SLÄKTINGAR.

Humoresk af Dan Bergman.

Det är obeskriflig trefligt att ha släktingar. Jag har så godt som i hvarenda landsortsstad i mitt kära fosterland ett par tre styeken respektabla hjärtan, som mer eller mindre klappa i takt med mitt... Det är angenämt att veta att min karaktärs- och ansiktsdrag äro spridda litet hvarstans, att min näsa finns i Hedemora och mitt mänsken i Halmstad och min energi i Östhammar och min älskvärdhet i Trosa. I Cimbrishamn har jag till och med en aflägsen släkting som har mitt paraply.

Och det är särdeles tilltalande att någon gång så där hvart femte år finna alla dessa mina karaktärs- och ansiktsdrag förenade på ett allmänt släktmöte. När jag då står midt i släktkretsen och hastig snurrar rundt är det nästan som om jag återfunne mig själf. Det är ungefär som en trymä, fast naturligtvis en något litet vanställande tryma.

Ja, det är trefligt, att ha släktingar. Men det har sina sidor. Jag har för närvarande ett par mostrar hos mig som ha slagit sig ned i mitt lilla näste och det är inte odeladt angenämt. Jag tycker att min hustru och jag egentligen bara gå i vägen.

Se, det var på det viset, att jag på senaste släktmötet så där i största allmänhet bara för att verka sympatisk och utan att egentligen mena någonting med det, sade att det skulle vara min hustrus och min allvarligaste önskan i det här lifvet att få ta emot hela samlingen i vår enkla femvåningshydda.

Det var naturligtvis ingen som var nog ogrannlaga att ta mig på orden — ingen mer än mina två mostrar från Skanör. Men det är alldeles tillräckligt med dem.

En afton i början af juni då min hustru och jag kommo hem från en liten utflykt till Fjäderholmarna funno vi mina öron och min brist på haka i soffan i matsalen — det var mina båda mostrar från Skanör.

De hade inte skrifvit därför att de ville öfverraska oss. De öfverraskade oss verkligen. Min hustru försvann ögonblickligen för att göra sig litet i ordning som hon sade och kom in en half timme efteråt i ett ända till ytterlighet rufsigt tillstånd, och med mycket urvattnade ögon. Hon hade nog haft ett af sina utbrott. Jag som har betydligt mera självbehärskning var idel solsken och glädje utvärtes, men invärtes var jag nog en liten smula sjösjuk.

Mostrarna voro naturligtvis hungriga efter den långa färden. Vi dukade fram allt hvad huset förmådde; hvilket uppriktigt sagdt knappast var någonting annat än knäckebröd och brännvin. I den här staden lefver man som bekant för dagen.

Nå, det gjorde inte något vidare godt intryck på mostrarna — de tågade i procession in i mitt arbetsrum som ställts till deras disposition. Och där hörde min hustru och jag dem småputtra en god del af natten medan de packade upp större delen af sin lösegendom ur de otaliga säckarna och byltena.

Nu äro de emellertid fullkomligt hemmastadda. Det är inte min hustru och jag som bo i den här våningen, det är de. Klockan 6 f. m. skola de ha det varma vattnet — inte till toddy, och inte till rakning — utan till emser på fastande mage. Klockan 7 skola de ha frukost — gröt och mjölk — klockan 11 kaffe, klockan 1 middag, klockan 4 kaffe, klockan 8 kväll — gröt och mjölk. Klockan nio skall allt vara tyst.

Min hutru och jag äro alldeles upp och nedvända. Och på samma sätt är det med mitt arbetsrum. Väggarna äro klädda med kvinnodräkter från förra århundradet, öfver min rakspegel hänga två lösflätor som bara begagnas på kvällarna då det blifvit svalt, en tafla föreställande våren är vänd mot väggen, bordstelefonen är afkopplad för att inte störa, mina papper äro ordnade — de obetalda räkningarna för sig och de betalda för sig. Och i går satte jag mig på en klumpdyna med sloppnålar. Mostrarna äro fullkomligt hemmastadda. D. v. s. inomhus. Ute äro de betydligt bortkomna. När inte min hustru och jag äro med dem tror jag att de skulle gå bort sig i porten. Jag har verkligen gjort min hustru det förslaget att vi en gång skulle föra dem långt, långt bort någonstans på Söder och så plötsligt försvinna, bara för att se huru det skulle gå naturligtvis, men min hustru var inte lifvad för saken...

Ja, bortkomna äro de, men pruta kunna de.

Gud, hvad mostrarna kunna pruta! De pruta på apotek och hos tandläkaren och i spårvagnar.

Apropos spårvagnar åka de inte i spårvagn numera. De åkte i början, men nu väga de inte. Se, de voro ute en förmiddag och hade gjort en ringtur och passerade just rent af rörande omisstänksamt vår bostad då de plötsligt upptäckte min hustru och mig som lägo i fönstret och viftade och hojtade åt dem att stiga af. Varskoendet mätte ha kommit något för häftigt, ty min ena moster rusade ögonblickligen upp och hoppade brådstörtande af på det enda möjliga sätt hon kunde tänka sig, nämligen baklänges. Hon ådrog sig inga allvarliga skador i själfva fallet, men hon skrek så att hon sprängde en blodåder.

Då min andra moster bevittnade denna ohyggliga scen vågade hon naturligtvis inte stiga af, utan hon fortsatte att åka ringlinjen ända tills spårvagnen slutade med sina turer för dagen. Jag fick tag i henne vid stallarne sent på natten. Hon befann sig då i en synnerligen upprörd sinnesstämning... Och nu åka mostrarna inte spårvagn mera.

Ja, ute äro de betydligt bortkomna, men hemma trifvas de som sagdt utmärkt. Min hustru och jag trifvas däremot mindre väl.

I morse rann det öfver. Jag yttrade då — naturligvis med iakttagande af en viss yttre mätta — följande ord under hvilka passionerna glödde som kolet under askan:

— Ha mostrarna hyrt ut sin lilla täppa i Skanör?

— Nej, hvarför skulle vi hyra ut den, Dan?

— Ja, jag vet inte... men jag tycker att det är onödigt att mostrarna ha två våningar samtidigt.

Mostrarna sågo på hvarandra.

Jag fortsatte raskt:

— Skulle inte mostrarna vara hågade att hyra ut sin lilla täppa i Skanör åt min hustru och mig?

— Hvad i hela friden skulle ni med den, Dan?

— Min hustru och jag skulle tycka att det vore så skönt att få ett eget litet hem...

Mostrarna sågo återigen på hvarandra och tågade därefter i procession in i mitt arbetsrum. Och där ha min hustru och jag hört dem småputtra en god del af dagen medan de ha packat in större delen af sin lösegendom i de otaliga säckarna och byltena.

Tänk, om min hustru och jag skulle få ett eget litet hem!

MÖRDAD POLISCHEF.

I Havana finnes en klubb, som bär namnet Asbert-klubben efter provinsens guvernör, general Ernesto Asbert, och klubben gör anspråk på att vara asbertisternas högkvarter och till sin natur helt och hållet politisk, medan den i själfva verket är ingenting annat än stadens förnämsta spelhus. Natten till den 6 juli anställde polischefen, general Armando Riva, stor razzia i klubben, och ett tjog framstående politici, som sutto där och spelade häktades och bötfälldes. Affären väckte största uppseende, och särskildt guvernören och hans hejdukar, som plägade frekventera lokalen harmades. Hvad som sedermera hände kan tillskrifvas endast spelarnas hämndlystnad.

När polischefen Riva i måndags kväll f. v. var ute och tog en promenad i vagn på Havannas gator i sällskap med sina två söner, stannade han utanför Asbertklubben och lät häkta dörrvakten för olagligt bärande af revolver. Vid samma tid kom guvernör Asbert, senatorn Vidal Morales och representanten Arias dit i automobil och började skymfa polismästaren. Slutligen drogo de tre förstnämnda herrarna sina revolvrar och affyrade mot Rivas vagn minst 20 skott, af hvilka ett träffade Riva i magen och genomborrade inälfvorna på fyra ställen, ett annat träffade honom i ansiktet. Polischefen sökte ställa sig skyddande i vägen för kulorna, så att de ej måtte träffa hans bägge barn, och hade ej tillfälle att besvara elden. Hans kusk träffades af tre kulor och tvenne förbipasserande af hvar sitt skott. Asbert och hans följeslagare stego därefter åter upp i sin auto och foro i rasande fart därifrån.

General Riva fördes skyndsamt till ett sjukhus, och en operation företogs genast, men han förklarades ha föga hopp om att öfverlefva mordattentatet och han afled äfven senare. Under ed intygade han, att Asbert och Morales skjutet på honom. Tragedien väckte det pinsammaste uppseende i hela hufvudstaden, och alla politiska klubbar stängdes af myndigheterna.

Guvernör Asbert och hans sällskap foro ut till president Menocals sommarvilla och aflade rapport om tragedien, hvarefter de återvände till Havana och öfverlämnade sig i händerna på en magistratsperson, som häktade dem. President Menocal sammankallade på kvällen ministrarna till konselj, hvarvid beslöts att genast hänskjuta saken till högsta domstolen, under hvars domvärjo förbrytarna stå. I betraktande af sin politiska ställning kunna de ej lagföras af underdomstolarne.

DÅRHUSGRÄSLIGHETER.

N. J. Carson i Tacom, Wash., nyligen lösläppt på pröfning, eller som det officiellt heter "sane on probation", berättar upprörande historier om sin innespärrning och behandling i Steilacoom-asylen. Om blott hundradedelen af hvad han säger är korrekt, behöfves det i sanning en genomgående reform i förvaltningen af dessa anstalter där i staten, i själfva verket af hela systemet. Enligt Carsons utsago äro dårhusen gjorda till anstalter, där många fullkomligt kloka människor sättas i värre än lifstids fängelse genom åtgörande af personer med själfviska afsikter, såsom att blifva kvitt en förhatlig anförvandt och komma åt hans egendom eller något dylikt.

N. J. Carson är cirka 50 år gammal, svensk till börden. Han innehade i 25 år plats som stationsagent för Northern Pacific i Castle Rock, Wash. För ett par år sedan uppstod oenighet mellan honom och hans hustru, och den senare beskyllde honom slutligen för vansinne, hvarpå han blef arresterad och undersökt. Undersökningen var enligt C:s förklaring blott en "farce", och han blef dömd och förd till dårhuset trots alla sina protester. I själfva verket gjorde dessa hans ställning värre, ty de betraktades blott som ytterligare vansinnighetssymptom. Lyckligtvis hade Carson vänner, som åtogo sig hans sak. De bevisade, att C. hade egendom till $15,000 värde och att det var för att åtkomma denna, som vansinnighetsanklagelsen startades. Detta oaktadt tog det dock ett par år att få den stackars mannen lösläppt.

Ett par andra liknande fall hafva äfven nyligen kommit i dagen och blifvit omtalade i tidningarna, så att allmänhetens uppmärksamhet blifvit riktad på detta upprörande våld, som föröfvas under statens skydd mot frihet, lag och rätt. Till en åtgärd, som i någon mån torde stäfja ofoget, hafva emellertid dessa uppdaganden redan ledt, åtminstone i Pierce county. Hittills, när anklagelse väckts för vansinne, har staten varit frikostig nog att bestrida domstolskostnaderna, äfven då den anklagade gått fri. Domstolen har nu afgjort, att detta ej längre skall ske, utan att den som väckt åtal måste själf bestrida omkostnaderna.

Kejsar Augustus och staren.

Starens talförmåga var känd redan i den grå forntiden. Om kejsar Augustus berättas det, att då han en gång höll sitt intåg i Rom, hörde han utropet: Hell dig, Cesar! — höjas med en så egendomlig röst, att den tilldrog sig kejsarens uppmärksamhet. Orden visade sig komma från en stare, som en fattig romersk borgare dresserat. Kejsaren köpte fågeln och betalade den furstligt.

En annan borgare, som fann detta vara ett bekvämt sätt att förtjäna pängar, dresserade likaledes en stare att hylla kejsaren vid hans nästa intåg. Denne stare var förmodligen icke så läraktig som den förra, ty dressören ropade ofta otåligt:

— Så är då allt mitt besvär förgäfves! Dock lyckades till sist experimentet för mannen, och vid kejsarens nästa intåg mötte borgaren alltså med sin stare som i första ögonblicket utbrast: — Hell dig Cesar.

Kejsaren stannade, men sade endast: — Smicker har jag nog af.

Staren skrek nu: — Så är då allt mitt besvär förgäfves!

Kejsaren brast i skratt och köpte äfven denna stare.

Svar på tal. Garfvare Carlsson och repslagare Sährling ha kommit i luffven på hvarandra under ett stadsfullmäktigesammanträde. På hemvägen försöker emellertid S. förgäfves att öppna sitt goda hjärta och vid garfvarens port gör han ett sista försök och racker vänligt fram handen.

Carlsson: — Jag tar ingen fähund i hand!

Sährling (arg): — I allmänhet inte jag häller, men nu hade jag tänkt göra ett undantag för en gång.

Svensk Läkare
Dr. C. E. Johnson
Kontor: 678 MAIN STREET
(Ingång i Dominion Bankens norra filial, trappuppgången till vänster). Nästa intill Gordon-Mitchells apotek. Telefon Garry 4284. Timmar 1—4 e. m., söndagar 3—4 e. m. eller efter öfverenskommelse. — Bostad: 150 Cathedral Ave.,

Björnson & Brandson
LÄKARE
608 WILLIAM & SHERBROOKE
Mottagningstid: 2—3, 7—8 e. m.
Bostadstelefoner: Garry 891, Garry 700

DR. R. L. HURST,
Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat of Royal College of Physicians, London. Specialitet: Bröst-, närv- och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg., Portage Ave., midt emot Eatons. Telefon M. 814.
Kontorstid: 10—12, 3—5, 7—9

Skand. Advokat
Thos. H. Johnson
McArthur Bldg., Portage Ave

U. M. G. MACLEAN, L.L.B.
ADVOKAT OCH SAKFÖRARE
NOTARIUS PUBLICUS
Pengar utlånas mot första inteckning.
Phone Main 4729.
301 McArthur Blk. Winnipeg.

Skandinavisk tandläkare.
Dr. T. G. MOXNES,
L.D.S., D.D.S., D.M.T.

Guldmedalj och diplom i Brüssel 1910 för guldbroarbete och annat tandläkarearbete.
Mottagningstid: 9—12, 1—6, 7—8.30.
Smärtfri behandling.
Gasbedöfning o. lokal bedöfning
Broarbete och modern tandinsättning.
Röntgenstrålar för tanddiagnos.
Spec.: Behandling af Rigg's sjukdom (en sjukdom, hvaraf tänderna lossna i tandköttet och käkbenet.)
620½ MAIN STREET
Ingång Logan Ave. Tel. G. 3030

Imperial Bank of Canada
ETABLERAD 1875
HUFVUDKONTOR: TORONTO

Tecknadt kapital	$ 6,620,000.00
Inbetaldt kapital	6,685,000.00
Reservfond	6,685,000.00
Tillgångar	72,000,000.00

Växlar eller "Money Orders" utfärdas, betalbara till fulla värdet i Sverige och Norge eller hvarje annan plats i världen.
Högsta ränta gifves på sparbanksinsättningar från $1.00 och mera.
D. G. ROY, Manager Kenora-filialen.

De, som läsa bibeln
borde läsa vår broschyr "Hvad säger skriften om helvetet?" Det sista uttalandet i detta viktiga ämne, baseradt på de senaste konkordanserna.
Denna bok jämte annan nyttig bibellitteratur fritt.
International Bible Students Assn.
50 Alloway Avenue, Winnipg.

A. S. BARDAHL
BEGRAFNINGSBYRÅ.
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.
HYRKUSKVERK
Första klassens droskor.
Kontorstelefon. Garry 2152
Bostadstelefon: Garry 2151
BARDAL BLK., 121 Nena St.

PATENTERA EDRA IDEER och förtjäna Pengar
Skriftlig efter mina Fria Bok "HOW TO GET THEM"
Alla Betalningar återtinnas Sätkert om Ni så önsker
FRIA RÅD SKRIF I DAG
JOSHUA R. H. POTTS
806 9th St., Washington, D.C. U.S. o. Utländska Patent
929 Chestnut St., Philadelphia & S. Dearborn St., Chicago

Plågas icke mer
af dålig mage, då äkta Linfröextrakt från Botesundsmagasinet i Stockholm välkända tillvärkning finnes. Detta medel botar absolut magsjukdomar, såsom magsyra, magkatarr, magsår, dålig matsmältning, trög afföring och därmed följande svindel, matlighet, tryckande känslor i maggropen, svedа i bröstet, sömnlöshet m. m. Rekommenderas på det bästa af hrr läkare. Pris pr paket $1.00. Porto 11c.
Till salu hos T. EATONS och de flesta drugister.
MRS. J. HALVORSON,
778 14th Str., Edmonton, Alberta, Canada.